

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 351/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

303/2009. (IX. 30.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **budapesti lakos panaszos**¹ képviseletében a törvényes képviselője által 2009. június 6-án előterjesztett **panaszt** a 2009. szeptember 30-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) XI. Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A 16 éves panaszos képviseletében törvényes képviselője a 2009. június 6. napján történt rendőri intézkedések tárgyában terjesztett elő panaszt. A törvényes képviselő június 6-án a BRFK Hivatalának Jogi, Koordinációs és Panaszügyi Osztály Panaszügyi Csoportjánál tett bejelentést a fiával szemben történt intézkedés miatt. A panaszos törvényes képviselőjével 2009. június 16-án a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztálya közölte, hogy kérheti a panasz Testület általi vizsgálatát, illetve időpontot kívántak vele egyeztetni személyes meghallgatása ügyében. A panaszos törvényes képviselője ezt követően kérte, hogy beadványának vizsgálatával a továbbiakban a Testület foglalkozzon, ezért azt az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálat megküldte a Testülethez. A Testület a panaszt 2009. június 24-én érkezett.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

I.

A panasz szerint 2009. június 6-án a Budapest XI. kerület, K. úton a 16 éves panaszossal és annak barátjával szemben rendőri intézkedés történt.

A panaszos törvényes képviselője által a BRFK Hivatalának Jogi, Koordinációs és Panaszügyi Osztály Panaszügyi Csoportja előtt 2009. június 6. napján tett bejelentés jegyzőkönyve szerint a panaszos és annak barátja a Budapest, XI. kerületből tartott hazafelé, ezért a buszmegállóban ültek. 16 óra 45 perc körül először egy civil autó állt meg mellettük, amiből ketten szálltak ki, majd pedig egy rendőrségi járőrautó, amiből négy rendőr szállt ki és közölték, hogy igazoltatják őket.

A panaszostól elkérték személyi igazolványát, majd annak átadásával egy időben a vállánál fogva a gépkocsi motorháztetejére lökték. Lehúzták a fiú pólóját és a felső ruházatát, és egy kést követeltek tőle. A rendőrök azt mondták neki, hogy ameddig nincs meg a kés, addig senki sem megy el a helyszínről. A panaszos törvényes képviselője szerint az intézkedő rendőrök nem kértek el a fiától semmilyen értesítési címet, ezért a fiú maga mondta be édesapja mobil telefonszámát, hogy őt értesítsék.

A törvényes képviselő szerint a rendőrök a „megfélemlítés minden fokát” igénybe vették, pszichikai terrort alkalmaztak fiával szemben, és azt mondták, ha még egyszer ilyen eset előfordul, akkor fiát és barátját fogják „elővenni”.

A panaszos törvényes képviselője kérte annak kivizsgálását, hogy pontosan mi történt a fiával szembeni intézkedés során, miért nem történt meg az ő, illetve a fiú apjának értesítése; továbbá tudni szeretne volna, mi volt az eljárás indoka, és mi készítette a rendőröket arra, hogy a két fiúra „rárohanjanak”.

II.

A Testület az ügy érdemi kivizsgálása érdekében felvilágosítást kért az ORFK Ellenőrzési Szolgálatától arról, hogy kik voltak a panaszossal szemben intézkedő rendőrök, továbbá arról is, hogy a rendőri intézkedésekkel összefüggésben milyen rendőrségi dokumentumok keletkeztek.

A BRFK Hivatalának vezetője tájékoztatta a Testületet arról, hogy a panaszolt intézkedést a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának hat rendőre, a Körzeti Megbízotti Alosztály r. főtörzsőrmester körzeti megbízottja, az Őr-Járőrszolgálati Alosztály két r. őrmester járőre, illetve a Bűnügyi Osztály Bűnüldözési Alosztály Akció Csoportjának r. hadnagy főnyomozója és két r. törzsőrmester nyomozója fogatosította.

Az ORFK Ellenőrzési Szolgálat az alábbi dokumentumokat bocsátotta a Testület rendelkezésére:

- a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Körzeti Megbízotti Alosztály által a panaszos fiával szemben történt rendőri intézkedésről 2009. június 6. napján készített jelentését,
- a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának 2009. június 16-án kelt hivatalos feljegyzését,
- az intézkedést foganatosító rendőrök 2009. július 7-én, illetve július 8-án kelt jelentéseit és jelentés kiegészítéseit.

A rendőrségi dokumentumok a panaszbeadványban szereplő tényálláshoz képest az alábbi eltéréseket, illetve kiegészítéseket tartalmazzák.

1) A rendőri intézkedésről a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Körzeti Megbízotti Alosztály r. főtörzsőrmester körzeti megbízottja és az Őr-Járőrszolgálati Alosztály két r. őrmester járőre készített jelentést.

A jelentés szerint a körzeti megbízott és a járőrök az ügyeletes tiszt utasítására jelentek meg a Budapest, XI. kerület S. utcában, mert onnan bejelentés érkezett, hogy két gyalogosan közlekedő személy egy kerékpáros után szaladt, és késsel fenyegetőztek.

A helyszínen a rendőröket a bejelentő fogadta, aki elmondta, hogy 15 óra 30 perc körül Budaörsön, a K. utcában haladt kerékpárjával, amikor két 16 év körüli személy odaszólt neki, hogy nem tudna-e nekik segíteni. A bejelentő a kérdésre nem állt meg, hanem őket kikerülve továbbhaladt, és visszafordulva megkérdezte tőlük, hogy miben tud segíteni. Ekkor az egyik fiatal utána szaladt, és kést vett elő zsebéből. A bejelentő gyorsan elkerékpározott a helyszínről és a Budapest, XI. kerületi R. úton levő MOL kútnál állt meg. Ott telefonon felhívta édesapját, aki a történetről értesítette a rendőrséget.

A bejelentő ezt követően a Budaörs, K. utcával szemben levő S. utcában várta a rendőri intézkedést, és az intézkedő rendőrök kérdésére elmondta, hogy támadója két 16 év körüli, átlagos testalkatú személy, egyikük kreol bőrű. Azt nem tudta megmondani a bejelentő, hogy melyikük szaladt utána, a késsel kapcsolatban pedig úgy nyilatkozott, hogy az kb. 8 cm pengehosszúságú lehetett.

Az elkövetők felkutatására tett intézkedés során a bejelentő a Budapest, XI. kerület K. úton, egy buszmegállóban felismerte a két személyt, akiket a rendőrök igazoltattak.

Az igazoltatott személyek elmondták, hogy csak pénzt akartak kérni cigarettára a kerékpárostól, aki nem állt meg és a panaszos barátja utána szaladt, hogy megkérje őt, de az nem állt meg. A panaszos barátja a jelentés szerint azt mondta, hogy nem volt nála kés, illetve ahhoz hasonló tárgy, és a zsebéből sem vett elő semmit.

A helyszínen időközben megjelent a Lágymányosi Akciócsoport is, amely segítette az igazoltatott személyek felkutatásában és ruházatuk átvizsgálásában.

A jelentés szerint a rendőrök a ruházatátvizsgálás során szűrő- és vágóeszközt nem találtak, illetve a körözési rendszerben nem szerepeltek.

2) A panaszossal szemben intézkedő rendőrök jelentései, illetőleg jelentés-kiegészítései a jelentéshez képest az alábbi kiegészítéseket tartalmazzák.

a) A körzeti megbízott jelentés-kiegészítése szerint a panaszos és társa igazoltatására azért került sor, mert a bejelentő egyértelműen felismerni vélte bennük azt a két személyt, akik előzőleg késsel szaladtak utána, mert nem volt hajlandó megállni, amikor őt leszólították.

Az igazoltatás során a Lágymányosi Akciócsoport három tagja ruházatátvizsgálást hajtott végre a kés előkerítése érdekében, ami a jelentést tevő körzeti megbízott r. főtörzsőrmester megítélése szerint jogszerű és szakszerű volt: az átvizsgált személyek ruházatát nem távolították el és arra a buszmegállóban – nem pedig a járóautó motorháztetején került sor. A jelentést tevő megjegyezte, hogy a buszmegállóban egyébként, az intézkedéstől pár méterre több civil személy is tartózkodott.

A körzeti megbízott közölte az intézkedés alá vont személyekkel az igazoltatás okát, elmondták, hogy a környéken feltételezhetően bűncselekmény történt, és az elkövetők ruházata megegyezik az általuk viselt ruhával. Az intézkedés alá vont személyekkel szemben kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor.

A törvényes képviselőt azért nem értesítették, mert a panaszossal szemben személyes szabadságot, korlátozó intézkedést nem foganatosítottak.

A körzeti megbízott szerint a rendőri intézkedés hangneme megfelelő, határozott és részrehajlás nélküli volt. A személyeket a meghallgatásuk előtt a rendőrök szétválasztották kb. 4-5 méter távolságra, akik együttműködők és nyugodtak voltak, ezért az intézkedés nyugodt hangvételben történt és az csak a szükséges ideig tartott.

b) A BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr-Járórszolgálati Alosztály két r. őrmester járőrének jelentés-kiegészítése egyezően azt tartalmazza, hogy azért jelentek meg a buszmegállóban a körzeti megbízottal együtt, hogy két 16 év körüli személyt igazoltatás alá vonjanak. Az igazoltatás okaként – a körzeti megbízott jelentés-kiegészítésében foglaltakkal egyezően – az szerepel, hogy a bejelentő felismerte a buszmegállóban álló két 16 év körüli személyben azokat, akik késsel szaladtak utána, mert nem volt hajlandó megállni, amikor őt leszólították.

A bejelentő által adott személyleírás alapján igazoltatták a két személyt, azt követően pedig a bejelentő a helyszínre érkezett, és a rendőrök kérdésére határozottan állította, hogy az igazoltatottak voltak azok, akik késsel utána szaladtak és pénzt kértek cigarettára.

A rendőrök az intézkedés kezdetén közölték mindkét személlyel nevüket és beosztásukat; továbbá azt, hogy igazoltatás alá kívánják vonni őket és megjelölték annak okát is: állampolgári bejelentés érkezett feltételezett bűncselekmény elkövetéséről, amelynek elkövetőiről adott személyleírás megegyezik az igazoltatás alá vont személyekével.

A helyszínre érkezett a Lágymányosi Akciócsoport három tagja, akik segédkeztek a ruházatátvizsgálásban és az intézkedés biztosításában.

A rendőrök a ruházatátvizsgálást megelőzően az intézkedés alá vont személyeket különválasztották egymástól, és megkérdezték tőlük, van-e náluk szűrő-vágó eszköz, amire nemmel feleltek. Arra a kérdésre pedig, hogy ismerik-e a bejelentőt, azt válaszolták, hogy igen, le akarták szólítani, hogy nem adna-e pénzt cigarettára, de a bejelentő válasz nélkül továbbment kerékpárjával, ezért egyikük utána szaladt, de ők semmi rosszat nem akartak.

A jelentés-kiegészítés szerint ugyanakkor a bejelentő egyértelműen azonosította a két személyt, ezért a Lágymányosi Akciócsoport végrehajtotta a ruházatátvizsgálást. Kényszerítő eszközt nem alkalmaztak, tettelegességre nem került sor.

A járőrök továbbá – a körzeti megbízott jelentés-kiegészítésében írtakkal egyezően – megjegyezték jelentés-kiegészítéseikben azt, hogy az intézkedés alá vont személyek magatartása nyugodt volt, ezért az intézkedés csak a szükséges ideig tartott, és testi kényszerre, személyes szabadságot korlátozó intézkedésre nem került sor; továbbá ez utóbbi miatt a szülők kiértesítésére nem volt szükség.

Az intézkedés a jelentés-kiegészítés szerint is a buszmegállóban zajlott, és az igazoltatott személyekről ruhadarab nem került le.

c) A BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Bűnüldözési Alosztály Akció Csoportjának r. hadnagy főnyomozója és két r. törzsőrmester nyomozója által készített jelentés-kiegészítése az előzőekben foglaltakhoz képest az alábbi kiegészítéseket tartalmazza.

Az Akció Csoport három tagja az ügyeletvezető utasítására jelent meg a Budapest, XI. kerület S. utcában, mert rablás kísérletéről érkezett bejelentés.

A helyszínre érkezve a bejelentővel szemben intézkedő körzeti megbízott és két járőr megadták az Akció Csoport nyomozói részére a feltételezett elkövetőkről kapott személyleírást, ami alapján szolgálati gépkocsival a környező utcákban felkutatásra indultak. Ezt követően 10-15 perc elteltével a rádióforgalmazásban a nyomozók hallották, hogy a K. úton a buszmegállóban a személyleírásnak megfelelő két személyt igazoltatnak a járőrök, akik az intézkedéshez segítségüket kérték.

Az Akció Csoport tagjai a buszmegállóba érkezve látták, hogy időközben – egymástól szétválasztva – intézkedés alá vonták a személyeket és a bejelentő is a helyszínen tartózkodik. Beszéltek a bejelentővel, aki – a jelentés-kiegészítés szerint – határozottan állította, hogy az intézkedés alá vont személyek azok, akik tőle pénzt kértek, és késsel utána futottak.

A nyomozók ezt követően igazolványuk felmutatásával, jelvéyszámuk és szolgálati helyük bemondásával közölték a panaszossal és társával, hogy a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. §-ának (6) bekezdése alapján ruházatátvizsgálást hajtanak végre bűncselekmény elkövetési eszközének megtalálása céljából. A ruházatátvizsgálás foganatosítása előtt a panaszost és társát megkérdezték a nyomozók, hogy van-e náluk közbiztonságra veszélyes eszköz, amire nemleges választ adtak. A panaszos és társa közölték ugyanakkor, hogy egyikük édesanyja cigarettáért küldte őket, és onnan ismerik a bejelentőt, hogy tőle akartak arra pénzt kérni.

A ruházatátvizsgálás során az Akció Csoport tagjai megkérték a panaszost és társát, hogy forduljanak szembe a buszmegálló üvegével, attól kb. 30-40 cm-re álljanak meg, tegyék tenyerüket a megálló falára, hogy a feltételezett bűncselekmény elkövetési eszközének megtalálása céljából ruházatukat átkutassák. Az átvizsgálás a felső ruházatra, illetve a nadrágzsebre terjedt ki; ruházatot az intézkedés alá vont személyekről nem távolították el.

A ruházatátvizsgálás során közbiztonságra veszélyes eszközt a nyomozók nem találtak. Azt követően a járőrök felírták a panaszos és társa személyes adatait, hogy ellenőrizzék őket a személyi körözésben.

Kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor az intézkedés alá vont személyekkel szemben. Az intézkedést a panaszos és társa nem sérelmezték, az ellen panasszal nem éltek.

A jelentés-kiegészítés tartalmazza továbbá, hogy az Akció Csoport három nyomozója az intézkedés során határozott hangnemben beszélt, sértő kifejezést nem használtak; továbbá – az állásfoglalás II. 2) a) és b) pontjában ismertetett jelentésekben írtakkal egyezően – azt, hogy a törvényes képviselőket azért nem értesítették, mert igazoltatásra és ruházatátvizsgálásra került sor, azt követően a panaszossal és társával szemben az intézkedést befejezték, az elvégzettek pedig nem teszik szükségessé az értesítést.

III.

A Testületnek vizsgálnia kellett, hogy a panasz az arra jogosulttól származik-e.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek a rendőrségről szóló törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez,

vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el. Ugyanezen törvényhely (3) bekezdése szerint a korlátozottan cselekvőképes személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat.

Jelen ügyben a panaszos 16 éves személy, ezért törvényes képviselője (édesanyja) jogosult volt előterjeszteni a panaszt.

IV.

A Testület a panaszos beadványa és az ORFK által rendelkezésre bocsátott rendőrségi dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette a panaszos igazoltatásának és ruházatátvizsgálásának jogszerűségét és indokoltságát, a testi kényszer alkalmazásának megtörténtét, a hozzátartozó értesítésére vonatkozó rendőri kötelezettség elmulasztását, valamint a rendőri intézkedés hangnemét. Annak során megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszos személyi szabadsághoz való jogát, emberi méltósághoz és az annak részét képező személyi integritáshoz való jogát és tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát az alább írtaknak megfelelően.

1) A Testület a rendőrségi dokumentumok egybevetésével megállapította, hogy a panaszos igazoltatásának törvényi indoka megvolt. Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése szerint ugyanis a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Jelen esetben a bűnüldözési célból történt az igazoltatás, ezért az intézkedés foganatosítása indokoltan és jogszerűen történt.

2) Az Rtv. 29. §-ának (6) bekezdése értelmében a rendőr az igazoltatott személy ruházatát [...] átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) vonatkozó, 40. §-ának (1) bekezdése értelmében a ruházat [...] átvizsgálása bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetése tárgyi bizonyítási eszközeinek felkutatására, közbiztonságra veszélyes eszközök kiszűrésére irányulhat. A 40. § (2) bekezdése példalózó jelleggel felsorolja, mikor kerülhet sor ruházatátvizsgálásra: igazoltatás során, fokozott ellenőrzés során, személyi szabadságot korlátozó intézkedések foganatosításakor, rendezvény, esemény alkalmával meghatározott területre belépő személyek esetében, az állam működése, illetve a lakosság ellátása szempontjából fontos létesítményekbe való be- és kilépéskor.

Jelen ügyben bűncselekmény elkövetésének gyanúja tette indokolttá a panaszos ruházatának átvizsgálását, és az – mivel egy feltételezett bűncselekmény elkövetési eszközt, kést kerestek a rendőrök – bűncselekmény tárgyi bizonyítási eszközeinek felkutatására irányult.

A ruházatátvizsgálás módjáról az Rtv. 31. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy arra előzetes figyelmeztetés után kerülhet sor, a (2) bekezdés értelmében pedig azt – halaszthatatlan esetek kivételével – az intézkedés alá vonttal azonos nemű személy végezheti, és az nem történhet szeméremsértő módon.

A Testület a panaszbeadványban írtakkal szemben a rendőrségi dokumentumok tartalmát fogadta el ebben a tekintetben, minthogy azok bizonyító ereje nagyobb volt: a ruházatátvizsgálás jogszerűen és indokoltan történt, a foganatosítás módja pedig megfelelt a jogszabályi előírásoknak.

A Testület igazoltatás és a ruházatátvizsgálás kérdésében arra a megállapításra jutott, hogy az intézkedésekkel a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 55. § (1) bekezdésében biztosított személyi szabadsághoz, illetve az 54. § (1) bekezdésben írt emberi méltósághoz (személyi integritáshoz) való jogának korlátozása jogszerűen történt.

3) A panaszbeadvány szerint a panaszost a ruházatátvizsgálás során a szolgálati gépkocsi motorháztetejére lökték, azaz vele szemben testi kényszerrel alkalmazták az intézkedő rendőrök.

Az Rtv. 47. §-a szerint a rendőr – az intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszer) alkalmazhat. A Szolgálati Szabályzat vonatkozó, 59. §-ának (1) bekezdése értelmében pedig testi kényszer akkor kell alkalmazni, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.

A különböző időpontokban készült rendőri jelentésben és jelentés-kiegészítésben kivétel nélkül az szerepel, hogy a buszmegállóban – annak falához támasztva – történt a ruházatátvizsgálás, az intézkedés közelében a megállóban civilszemélyek is tartózkodtak. A rendőrségi dokumentumok továbbá egybevégezően azt tartalmazzák, hogy a panaszos és társa együttműködő volt és nyugodtan viselkedett.

A bizonyítékok egybevetésével a Testület a rendőrségi álláspontot fogadta el. Az intézkedés alá vont panaszos és társa esetében a testi kényszerhez az Rtv. 47. §-a és a Szolgálati Szabályzat 58. §-ának (2) bekezdése szerint megkövetelt előfeltétel – ellenszegülés (azaz olyan célzatos, fizikai erő kifejtéssel járó tevékenység, ami a rendőrt jogszerű intézkedésének megkezdésében, folytatásában vagy befejezésében akadályozza) nem állt fenn: a rendőrségi dokumentumok a panaszos és társa együttműködő készségét rögzítették.

A Testület vizsgálata szerint alapjogot sértő kényszerítő eszköz alkalmazására – és ezáltal az Alkotmány 70/D. §-ának (1) bekezdésén alapuló testi épséghez való jog megsértésére – a konkrét ügyben nem került sor.

4) A panasz szerint a panaszostól az intézkedő rendőrök nem kértek semmilyen értesítési címet, ő maga mondta be édesapja mobil telefonszámát.

A rendőrségi iratokban egyöntetűen az szerepel, hogy a törvényes képviselő értesítése azért nem történt meg, mert a panaszossal szemben személyes szabadságot korlátozó intézkedést nem foganatosítottak.

Az Rtv.-nek a rendőrség működésének általános elveiről és szabályairól szóló IV. fejezetében, a 18. §-ban tesz a törvényhozó említést arról, hogy egyes rendőri intézkedések esetén az intézkedés alá vont személy jogosult hozzátartozóját vagy más személyt értesíteni (feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját), illetve ha nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Fiatalkorú esetén haladéktalan értesítési kötelezettséget ír elő a törvény. Ez a törvényi előírás azonban csak azon intézkedés alá vont személyek esetén érvényesül, akik a fogvatartotti kategóriába tartoznak.

A Testület megállapítása szerint a rendőrség érvelése tehát helytálló volt: a panaszossal szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést nem foganatosítottak, csak igazoltatásra és ruházatátvizsgálásra került sor, azt követően pedig a panaszossal az intézkedést befejezték, így az elvégzett rendőri intézkedések nem tették szükségessé az értesítést. Ennek következtében nem sérült a panaszosnak az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt – jogállamiság elvéből levezetett – tisztességes eljáráshoz való alapvető joga sem.

5) A panaszos törvényes képviselője a fentiekén túlmenően sérelmezte a „megfélemlítő” jellegű rendőri magatartást is.

Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés.

A Testület jelen ügyben a rendőri fellépés módja és hangneme tekintetében a panaszos törvényes képviselőjének egyéb bizonyítékokkal alá nem támasztott állításával szemben az intézkedő rendőrök különböző időpontokban tett nyilatkozatait fogadta el, mivel azok egymást alátámasztották, így bizonyító erejük is meggyőzőbb. A Testület ennek megfelelően úgy foglalt állást, hogy a határozott rendőri fellépéssel nem sérült a panaszos emberi méltóságához való joga.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése értelmében a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2009. szeptember 30.

Dr. Kaltenbach Jenő

elnök,
testületi tag

Dr. Juhász Imre

elnökhelyettes,
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra

előadó testületi tag

Dr. Féja András

testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf

testületi tag

Független Rendészeti Pánsztestület